

Hodnocení naší účasti v podzimní části III. třídy, skupiny B:

Vylosování k nám shovívavé nebylo, ale i tak nám "na rozkopání" po dovolených dalo hratelné soupeře. Ve Zvoleněvsi (0:1) jsme měli trochu štěstí i trochu smůly a bodík za remízu bychom si zasloužili. V dalším zápase (3:3) jsme hostili vranské béčko, za které nastoupila i pozdější opora zadních řad SK Slaný v 1.A třídě - veterán David Cimrman, jenž v Pozdni kdysi začínal. Tentokrát nám paní Štěstěna pomohla a získali jsme díky polovlastní brance v nastaveném čase bod, který, vzhledem k průběhu utkání, spravedlivě vyjádřil poměr sil na hřišti.

Další čtyři celky, se kterými se náš tým střetl, byly v té době (a jsou i nyní) na špici tabulky naší soutěže. Ve Zlonicích (2:4) mohl mít konečný výsledek jinou podobu, ale v brejkových situacích se balon 2x zamotal mezi nohy hráči v úniku. Soupeř prokázal svou sílu a ve druhé půli nás přehrál, i když jsme těsně před koncem mohli i vyrovnat. Potom k nám přijelo mužstvo Černuce, do té doby bez "ztráty kytičky". Ve velmi pěkném utkání, v němž naši zadáci dvakrát vykopávali míč z brankové čáry, jsme soupeře udolali 3:2 a získali první vítězství. K dalšímu celku s plným počtem bodů jsme zavítali o týden později a domácí Klobuky, před sezónou hodně posílené, vyhrály zaslouženě 5:1, i když jim v tom naši hráči vydatně pomohli. Dva vlastní góly a celý druhý poločas v deseti - na lepší výsledek to tentokrát nebylo. O týden později přijel Zichovec jako vedoucí mužstvo soutěže. Také se začalo podle jeho not, ale po deseti minutách jsme šli do vedení. Když pak hosté trefili jen do tyče a nám se podařilo zvýšit na 2:0 (v 16.minutě), byli jsme na "koni". Nepodařilo se nám však dát třetí gól, jen jsme mířili do tyče. Ve druhém dějství přišel očekávaný nápor hostí, ale branku jsme si museli dát nejdříve sami. Pak jsme měli šance na upevnění vedení, ale branky dávali zichovští (2x se trefil L. Mansfeld) - postupně až na 2:4. Naši kanonýři mířili jen dvakrát do břevna a tak jsme ztratili vyhraný zápas a klesli po šesti kolech na 12. místo tabulky.

Že výsledky týmu neodpovídají možnostem se potvrdilo v Olovnici, kde nám dva góly na začátku druhé půle zajistily důležitou výhru 2:1 a ještě další příležitosti jsme promarnili. Dobrou formu mužstvo prokázalo v dalším střetnutí, kdy k nám přijeli sousedé z Jedomělic. Soupeř z chvostu tabulky se dokázal posílit a předvedl dobrý výkon, my ale byli přece jen lepší. Šance v prvním poločase jsme využít nedokázali, citelně chyběl kanonýr Peťas, ale zastoupil ho brácha Martin, který pojistil výsledek 2:0. Dobrou hru mančaft potvrdil i v Knovízi, ale množství individuálních chyb v obranné i útočné fázi nás odsoudilo k porážce 3:5 s hratelným sokem. Omluvou může být těžký terén a vytrvalý déšť, který nám zápas ztížil. Pak nám los přivál potrestaný celek Žižic, kterému bude po skončení soutěže odečteno 9 bodů. Ke koukání to moc nebylo, až zlepšený výkon ve druhé půli nám zajistil "povinné" tři body za výhru 3:0. Další utkání v Neuměřicích se neslo ve znamení probuzení "spícího" střelce. Po prohraném poločase a další vlastní brance se tým pustil do soupeře s větším nasazením a důrazem, přitom velmi disciplinovaně. Vítězství 3:2 nám zajistil Pavel Koded, který otočil skóre dvěma brankami. Nevyzpytatelné Tuřany o týden později měly hlavní problém v hráčské docházce a naše mužstvo ve druhé půli předvedlo doslova exhibiční výkon, okořeněný spoustou pěkných gólů (6:1), když si domácí koledovali o "desítku". Pět výher ze šesti zápasů nás postrčilo do horní poloviny tabulky, navíc s aktivním poměrem vstřelených a obdržených branek.

Dobrou formu v závěru podzimu prezentoval náš celek i v posledním utkání s prvními Otavovicemi a celkový dojem nepokazila ani těsná prohra 0:1, když soupeře podržel výtečný gólman a navíc měl velké štěstí, že se nám nepodařilo proměnit alespoň jednu ze šancí a dosáhnout tak spravedlivé remízy.

Nejúspěšnější podzim za poslední čtyři roky, to je 6. místo při šesti vítězstvích, šesti porážkách a jedné remíze s aktivním skóre 30:29, odkoučoval Martin Matusů.

Podíleli se na tom téměř svorně oba hostující **brankaři**, když o něco málo úspěšnější byl Honza Zelený, jenž byl u tří výher, jedné remízy a dvou proher (tj. 10 bodů) a 14 obdržených branek. Ondra Štika odehrál o zápas více, když třikrát s týmem vyhrál a čtyřikrát prohrál, dostal 15 gólů v sedmi utkáních.

Z **obránců** zasáhli 12x do hry Petr Sachl a Honza Chmelík a 10x nastoupil Pavel Vyhnánek z béčka. Pět utkání absolvovali Vašek Hébr a Marek Šlajchrt, čtyřikrát hrál Honza Port.

Všech třináct zápasů a nejvíce minut ze všech odehráli **záložníci** Pavel Paur a Milan Šubrt, Tomáš Hotový hrál 12x, Roman Tyluš 7x a Petr Hulín 6x.

V **útok** pravidelně nastupovali Pavel Koded s Petrem Štěpánkem (11x), Alešové Ulrich a Šubrt hráli 4x.

Nejčastějším "**střídačem**" byl dorostenec Martin Štěpánek (6x, k tomu jednou nastoupil v základní sestavě).

Nesmím však zapomenout ani na další, a zde nevyjmenované hráče, bez kterých bychom nemohli absolvovat některé ze zápasů.

Střelecky se dařilo hlavně Petru Štěpánkovi, který vsítil více než polovinu (17) dosažených gólů. Potěšilo střelecké probuzení Pavla Kodeda, jenž je se čtyřmi docílenými brankami druhý. Po dvou zásazích do černého si připsali Pavel Paur, Tomáš Hotový, Milan Šubrt a Martin Štěpánek, jedenkrát se trefil Honza Chmelík.

Zaznamenané **asistence** nejsou kompletní - zde je nejlepší Pavel Paur s pěti gólovými nahrávkami, za ním Martin Štěpánek se třemi, 2x nahrávali na branku Pavel Koded, Tomáš Hotový, Honza Chmelík a Milan Šubrt, jednou asistovali Petr Sachl, Petr Hulín, Pavel Vyhnánek a Petr Štěpánek.

Zajímavé je, že jsme kopali jen jednu jedinou **penaltu** a pozitivem je pouze jedno **vyloučení**.

Velmi zvláštní ale je také **6** (slovy **šest** !) **vlastních gólů**, což znamená, že každý pátý jsme si dali sami.